

Arrest

nr. 302 918 van 8 maart 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. QUESTIAUX
Piersstraat 39
1080 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 23 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 februari 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. QUESTIAUX en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Ethiopische nationaliteit te beschikken. U bent christenorthodox. U behoort tot de Amhara etnie langs uw vaderszijde en de Oromo etnie langs uw moederszijde. U spreekt zowel Amhaars en Oromo als een beetje Engels en Arabisch. U heeft een tweelingzus. U bent ongehuwd en hebt geen kinderen.

U bent geboren op (...) 1990 te Chefedonsa (woreda Gimbichu, zone East Shewa, regio Oromia). U ging naar school tot de negende graad. U deed verschillende jobs, waaronder schoenenpoetser,

kapper, groenteverkoper en voetballer. Uw tante, (...), adviseerde u een paspoort aan te vragen zodat u steeds over een reisdocument zou kunnen beschikken. Als voetballer bij de ploeg Chefedonsa Kenema reisde u in de periode 2016-2017 naar verschillende plaatsen in Ethiopië. In die periode waren er veel politieke protesten en onrusten in de Oromia regio. Uw tante (...) hielp u om een bezoekersvisum te bekomen voor Dubai (Verenigde Arabische Emiraten, V.A.E.). Daarmee reisde u op 29 november 2017 naar Dubai. U kreeg een verblijfsvergunning via uw Arabische sponsor en werkgever in een bandenbedrijf. In de komende jaren keerde u zeven keer terug naar Ethiopië om uw familie en vrienden te bezoeken. Op 29 juni 2020 werd in Ethiopië de Oromo zanger Hachalu Hundessa vermoord. In de weken of maanden die daarop volgden, kreeg u in Dubai problemen met een Oromo groepering die in uw appartementsblok woonde. Zij waren overheidsinformanten die de Oromo strijd in Ethiopië financierden. In december 2021 begon u uw eigen zaak, een schoonmaakbedrijf. In die periode ging u een relatie aan met de Ethiopische vrouw (...). Op 25 januari 2022 werd uw nieuw paspoort afgeleverd. Later in 2022 werd u tijdens de Ethiopische nationale feestdag aangevallen door de Oromo groepering omdat u de Ethiopische vlag wuifde. Jullie laatste contact dateert van mei 2022. U bent actief op sociale media. U doet aan liefdadigheidsacties en komt op voor de zwakken of behoeftigen, waaronder priesters en arme mensen. Hierop krijgt u soms negatieve reacties van de moslimgemeenschap. Als u online de Ethiopische vlag gebruikt, krijgt u soms negatieve reacties van mensen die u zien als sympathisant van de Amhara groepering Fano.

Uw vader was een Amhara orthodoxe priester die op 21 maart 2023 werd gedood toen hij op de terugweg was van de kerk. In september 2023 werd u opgebeld door uw moeder met het nieuws dat uw tweelingzus Bethlehem vijf dagen eerder ontvoerd was geweest door een Oromo moslingroep. Ze eisten 5 miljoen biir losgeld. U gebruikte uw spaargeld en ging een lening aan om het gevraagde bedrag diezelfde dag te kunnen betalen. Uw zus werd vrijgelaten. Daarna werd u afgeperst door uw schuldeisers. Ze vertelden uw Arabische sponsor dat u een slecht persoon was, waardoor hij u niet langer wou sponsoren. U besloot de V.A.E. te verlaten en in België asiel aan te vragen. Via een visumagent verkreeg u een visum C voor België, afgeleverd door de Belgische ambassade in Abu Dhabi op 24 november 2023. Op 30 november 2023 nam u een vlucht van Dubai naar Addis Abeba. U wou het land van uw vader verkopen vooraleer naar Europa te vertrekken. Toen u toekwam bij uw moeder in Chefedonsa, vertelde zij u over hun problemen. Zo was uw vaders land vijf maanden voordien in beslag genomen geweest door de federale overheid. Ze identificeerde de moordenaars van uw vader als Oromo opstandelingen. Eén van hen heette Kaffe Gedefa, de broer van politiecommissaris Tesoba Gedefa. Uw maternale oom (...) had hen proberen tegengehouden en was zo gewond geraakt aan zijn been. De verwanten van uw vader hadden zich vervolgens gewroken door drie opstandelingen te doden. Daarnaast vermoedt u dat zijn broers Tesghomey en Dayo de Fano hebben vervoegd. Drie of vier dagen later zaten u en zes vrienden samen buiten aan uw compound. Jullie werden benaderd door een politieagent die vroeg of jullie Oromo waren. Toen jullie bevestigend antwoordden, toonde hij een brief in verband met verplichte militaire dienst. U en vier vrienden ondertekenden de overeenkomst. Op 25 december 2023 zouden jullie zich moeten aanmelden. U vroeg de agent toestemming om in tussentijd naar Addis Abeba te reizen, zeggend omdat op 19 december 2023 nog een levering vanuit Dubai zou toekomen. Hij ging akkoord. De twee vrienden die weigerden het document te ondertekenen, werden onmiddellijk meegenomen. Sindsdien heeft niemand iets van hen vernomen.

Op 18 december 2023 vertrok u naar Addis Abeba. U kocht online een ticket voor een Ethiopian Airlines vlucht naar Brussel (België). Op 19 december 2023 verliet u Ethiopië met uw eigen paspoort en visum C voor België. Bij uw aankomst in Brussels Airport Zaventem werd u bij de grenscontrole tegengehouden omwille van een onduidelijk reismotief en onvoldoende bestaansmiddelen. Op 21 december 2023 diende u een verzoek om internationale bescherming in vanuit het transitcentrum Caricole. Na uw vlucht is de politie nog twee tot drie keer langsgekomen bij uw huis in Chefedonsa. Uiteindelijk werd uw moeder in uw plaats gearresteerd en opgesloten in de gevangenis. U vernam dat ze intussen terug vrijgelaten zou zijn.

In geval van terugkeer naar Ethiopië vreest u te worden beschuldigd van landverraad door de overheid omwille van uw dienstontwijking. Daarnaast vreest u geïnterviewd te worden door de moordenaars van uw vader.

U legt volgende stukken neer om uw verzoek te staven: (1) de bedrijfslicentie van Sabeel Al Wadi Cleaning Services (nr. 1008381), afgeleverd op 21 december 2022, (2) een kopie van uw V.A.E. identiteitskaart (nr. 784-1990-6941431-8), afgeleverd te Dubai op 2 maart 2022, (3) een kopie van uw V.A.E. verblijfskaart, afgeleverd op 2 maart 2022, (4) een kopie van uw V.A.E. bedrijfskaart, gedateerd op 20 december 2023, (5) een betalingsbewijs van 1.830 AED van Qumsieh Intellectual Property naar

uw rekening, gedateerd op 2 oktober 2023, en (6) de identiteits- of verblijfsdocumenten van elf werknemers van Sabeel Al Wadi Cleaning Services.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, §1 van de Vreemdelingenwet.

Doorheen uw verklaringen heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Zo kan geen geloof worden gehecht aan uw persoonlijke vrees ten gevolge van de moord op uw vader. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u deze feiten en vrees slechts laattijdig inriep. Wanneer een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) uw persoonsgegevens bevroeg, gaf u aan dat uw vader vermoord was geweest (verklaring DVZ dd. 8 januari 2024 (verder 'verklaring DVZ'), vraag 13A). Bij de uiteenzetting van uw asielmotieven repte u geen woord over uw vader. U verwees wel naar uw activiteiten op sociale media, de kidnapping van uw zus en de rekruteringspoging door het nationale leger. U bevestigde geen andere problemen te hebben gehad met uw autoriteiten of uw medeburgers. U had ook niets toe te voegen (vragenlijst CGVS dd. 8 januari 2024 (verder 'vragenlijst CGVS'), vragen 3.5, 3.7, 3.8). Wanneer een medewerker van het CGVS bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud peilde naar het verloop van uw vorige interview, stelde u alle redenen voor uw vlucht te hebben kunnen aanhalen (notities persoonlijk onderhoud dd. 23 januari 2024 (verder 'notities'), p. 4). Deze nalatigheid staat haaks op de ernst van de door u geponeerde vrees. Bovendien bent u niet in staat uw vrees te staven met geconcretiseerde en gedetailleerde verklaringen. Zo weet u niet welke van uw vaders verwanten verantwoordelijk zijn voor de dood van drie van de zes moordenaars. U heeft enkel een vermoeden over zijn broer Tesghomey: "misschien is hij degene die dat tegen de opstandelingen heeft geplot. Dat is wat ik veronderstel" (notities, p. 17). U heeft dus geen zekerheid over de betrokkenheid van uw familieleden, maar stelt dat uw oom (...) wel kennis heeft van de identiteit van de moordenaars. Niettegenstaande de daders gekend zijn, is niemand van uw familie met deze informatie naar de politie gegaan. Hieromtrent verklaarde u in vage termen dat de politie samenwerkt met de Oromo opstandelingen (notities, p. 16). Internationale bescherming kan echter pas worden toegekend bij het ontbreken van bescherming van de nationale autoriteiten. De vaststelling dat u, of uw familie, geen enkele stap heeft gezet om zich op nationale bescherming te beroepen, ondermijnt verder de geloofwaardigheid en gegrondheid van uw vrees voor vervolging. Tot slot werd u geconfronteerd met de vaststelling dat uw familie zich nog in Ethiopië bevindt en minstens evenveel gevaar loopt om gevisieerd te worden door de moordenaars van uw vader. Daarop stelde u dat uw zus (...) inderdaad gevaar loopt, maar dat de veiligheid van uw moeder en haar broer (...) gewaarborgd wordt door hun etnische affiliatie: "niets kan hen overkomen aangezien ze Oromo zijn" (notities, p. 17). Deze verklaring kan geenszins overtuigen. Zo had de moord op uw vader immers al geleid tot de beschieting en hospitalisering van uw oom M.(...), die tot de Oromo etnie behoort. Daarenboven had u eerder verklaard zelf tot de Oromo etnie te behoren (notities, p. 8). Uw zus zou het gevaar dan weer hebben ontlopen door zich te vestigen in Debrezeyt, een stad die zich op slechts 27 kilometer van Chefedonsa bevindt (notities, p. 11). Er dient te worden besloten dat u uw vrees voor de moordenaars van uw vader niet kon staven met gedetailleerde, concrete en coherente verklaringen. Zowel de geloofwaardigheid als de gegrondheid van deze vrees kunnen niet overtuigen.

Er kunnen gelijkaardige opmerkingen worden gemaakt in verband met uw verklaringen omtrent de **ontvoering van uw zus B.(...)**. Ook hierbij werden geen stappen gezet om aangifte te doen bij de politie (notities, p. 18). Daarnaast kon u de kidnappers slechts in vage termen omschrijven als "een moslimgroep" (notities, p. 13). Later sprak u dan weer over Oromo opstandelingen. Wanneer gevraagd werd welke groep u bedoelde, antwoordde u simpelweg "beiden" (notities, p. 18). De

geloofwaardigheid van de kidnapping wordt echter vooral ondergraven door uw verklaringen over het losgeld. In september 2023 zou u de kidnappers vijf miljoen Ethiopische biir hebben betaald. Uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat in die maand 1 biir tussen 0,0167 euro en 0,0169 euro waard was. Volgens de wisselkoers van het moment betaalde u aldus tussen de 83.500 en 84.500 euro voor de vrijlating van uw zus. Het is geenszins aannemelijk dat de kidnappers zouden verwachten dat een gewone persoon een dermate grote geldsom zou kunnen neertellen. Daarmee geconfronteerd, stelde u een deel van het bedrag te hebben betaald met uw spaargeld en een ander deel te hebben geleend. Van uw eigen geld kon u 80.000 V.A.E. dirham (verder AED) verzamelen (notities, p. 18), wat volgens de wisselkoers van die moment tussen de 20.208 en 20.736 euro waard was. U zou aldus 1/4e van het bedrag zelf hebben betaald en 3/4e hebben geleend. Uw verklaringen hieromtrent kunnen echter moeilijk worden aangenomen. In de eerste plaats wou u uw lening van ruim 60.000 euro afbetalen door de verkoop van een **stuk grond dat uw vader u had geschonken**. Die grond was echter al in beslag genomen geweest door de federale overheid. Uw moeder was hiervan op de hoogte. Zij was ook de persoon die u informeerde over de ontvoering en het losgeldbedrag. Het is geenszins geloofwaardig dat in dit gesprek niets zou zijn gezegd geweest over de manier waarop jullie familie het losgeld zou betalen, en dat zo de grond van uw vader niet ter sprake zou zijn gekomen. Hiermee geconfronteerd stelde u dat uw moeder deze informatie voor zichzelf hield uit vrees dat u anders zou "verdwijnen of zelfmoord plegen omwille van het verlies van het land" (notities, p. 19). Deze redenering is allesbehalve doordacht of redelijk. Er kan niet worden aangenomen dat uw moeder u niet zou hebben ingelicht over de inbeslagname van de grond, aangezien u met de verkoop ervan het losgeld wou afbetalen. Ten tweede werd opgemerkt dat **uw verklaringen over de betaalwijze niet stroken met de korte tijdspanne waarin de feiten zich voordeden**. Zo verklaarde u een handelaar in Dubai 80.000 AED te hebben gegeven. Hij zou vervolgens de kidnappers 5 miljoen biir overhandigen "toen hij terugkeerde naar Ethiopië" (notities, p. 18). Eveneens volgens uw verklaringen zou u op éénzelfde dag het nieuws van de kidnapping hebben vernomen, het geld hebben verzameld, een tussenpersoon het geld hebben laten overhandigen aan de kidnappers in Ethiopië én uw zus hebben laten vrijlaten (notities, p. 13, 18). Het door u geschetst chronologisch verloop is niet aannemelijk. In de derde plaats dient nog te worden verwezen naar uw **bankuittreksels**. Het CGVS diende op 10 januari 2024 een verzoek in om inlichtingen betreffende uw visumdossier. Op 26 januari 2024, drie dagen na uw persoonlijk onderhoud, werden uw stukken ontvangen van de Belgische ambassade in Abu Dhabi (V.A.E.). Uw visumaanvraag werd toegevoegd aan uw administratief dossier en telt 65 pagina's bankafschriften betreffende de periode van 1 mei 2023 tot 16 november 2023. Hieruit blijkt dat u op 1 september 2023 een balans had van 7.384,06 AED (Dubai Islamic Bank, statement of account, p. 52). Een maand later had u nog 1,648,29 AED op uw rekening (ibidem, p. 58). In de maand september had u nooit meer dan 10.000 AED per dag uitgegeven. Op drie dagen haalde u 10.000 AED van uw rekening, op twee dagen 5.000 AED en op één dag 7.000 AED (ibidem, p. 53-58). Deze bedragen tellen op tot 47.000 AED, slechts de helft van de 80.000 AED die u meteen zelf zou hebben betaald aan de handelaar die naar Ethiopië zou reizen. Op 30 januari 2024 bezorgde u het CGVS nog een betalingsbewijs waaruit blijkt dat u op 2 oktober 2023 van Qumsieh Intellectual Property 1.830 AED ontving (map 'documenten' – stuk 5). Aangezien u geen toelichting gaf, is het onduidelijk omwille van welke reden u dit stuk neerlegt. Er kan wel worden vastgesteld dat het dezelfde bankrekening betreft als die in uw visumaanvraagdossier. Dit wijst erop dat het uw enige, of minstens primaire, rekening is. Het geheel van voorgaande inconsistenties en incoherenties leidt tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent de ontvoering van uw zus B.(...). Wat de gegrondheid van de vrees betreft, dient te worden opgemerkt dat u geen verband maakt tussen haar kidnapping en uw persoonlijke vervolgingsvrees.

Verder maakt u nog gewag van een **link met Fano**. U stelt dat het mogelijk is dat verwanten van uw vader deze Amhara militaire groepering hebben vervoegd. U benoemt zijn broers Tesghomey en Dayo, die beiden woonachtig zijn in Debre Markos in de Amhara regio (notities, p. 9-10). U kan niet meer informatie geven, aangezien het een louter vermoeden betreft: "dat is mijn veronderstelling, maar ik ben niet zeker" (notities, p. 17). Hieruit kan aldus geen geconcretiseerde vrees worden afgeleid. U vreest eveneens omwille van uw activiteiten op sociale media als sympathisant van de Fano te worden gepercipieerd. Door uw gebruik van de Ethiopische vlag zou u "veel vijanden" hebben gemaakt, waaronder overheidsmedewerkers of kaderlieden van de Oromo etnie, racistische Oromo activisten, en overheidsinformanten (notities, p. 14). Wanneer u wordt aangespoord om concreter te zijn, benoemt u drie moslims van de Oromo etnie waarmee u soms problemen had in Dubai in de periode 2020-2022 (notities, p. 15). U zou veel haat krijgen van de moslingemeenschap omwille van uw activiteiten op TikTok en andere platformen (notities, p. 9-10, 14). U toont evenwel niet aan dat u omwille hiervan een gegronde en geloofwaardige vrees heeft voor vervolging die uw terugkeer naar Ethiopië zou weerhouden.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming beroept u zich hoofdzakelijk op uw verplichte militaire rekrutering bij het Ethiopisch nationaal leger. Vooreerst kan er weinig geloof worden gehecht aan de redenen waarom u in november 2023 zou zijn teruggekeerd naar uw herkomstland. U diende ter plaatse de verkoop te regelen van het stuk land dat uw vader u had geschonken. Met de opbrengst wou u uw lening afbetalen, die u eerder had aangegaan om het losgeld van uw zus te financieren (notities, p. 13-18-19). Hogerop werd reeds vastgesteld dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegde omtrent de kidnapping van uw zus, en specifiek het feit dat uw moeder de inbeslagname van de grond had geheimgehouden (cf. supra). Bovendien was u op de hoogte van het feit dat de federale overheid stelselmatig beslag legt op gronden in de omgeving van Addis Abeba, die tot de Oromia regio behoren (notities, p. 19). Uw vertrouwdsheid met deze inbeslagnamepolitiek benadrukt nogmaals dat het niet aannemelijk is dat u uw moeder niets had gevraagd over de status van het stuk land. U zou ook naar Ethiopië zijn teruggekeerd om uw zus in veiligheid te brengen: "ik heb haar uit mijn dorp meegenomen en naar een andere plaats gebracht waar niemand haar kent" (notities, p. 19). Er kan de vraag worden gesteld waarom uw zus, een volwassen vrouw, niet in staat was om zelf te verhuizen. Haar toevluchtsoord blijkt bovendien Debrezeyt te zijn, een dorp dat nog geen 30 kilometer van Chefedonsa verwijderd is (notities, p. 11). Deze nabijheid ondergraaft de ernst van de door u ingeroepen bedreiging van uw zus. **Bovenop uw betwifelbare terugkeermotieven, kan eveneens geen geloof worden gehecht aan de context waarin de Ethiopische autoriteiten u benaderden en verplichtten het leger te vervoegen.** Voor de autoriteiten was uw etnische affilatie van cruciaal belang. Ze vroegen immers meteen of u Oromo was, waarop u bevestigend antwoordde (notities, p. 11, 13, 19). Nochtans behoort u niet tot de Oromo, maar wel tot de Amhara etnie. De Ethiopische samenleving is patrilineair, waarbij de etnische groep van een persoon bepaald wordt door de afkomst van de vader (map 'landeninformatie' – stuk 2). Uw vader is geboren in de Amhara regio en behoort tot de Amhara etnie (verklaring DVZ, vragen 6e, 13A). U wenste ook uw persoonlijk onderhoud af te leggen in het Amhaars (verklaring betreffende procedure dd. 8 januari 2024, vraag 2a). Hiermee geconfronteerd, stelde u gehoord te hebben dat de etniciteit niet voortvloeit uit de familiebanden, maar wel uit de geboorteplaats (notities, p. 8). Dit wordt niet bevestigd door de informatie waarover het CGVS beschikt. Zodoende wordt de geloofwaardigheid van de aanleiding van de rekruteringspoging ondergraven door de vaststelling dat u tot de Amhara etnie behoort en de autoriteiten op zoek waren naar Oromo strijders om zich te wapenen tegen de Amhara groepering Fano (notities, p. 11). Bovendien was het gedrag van de politieagenten bedenkelijk en inconsistent. Enerzijds werden de dienstweigeraars meteen opgepakt en meegenomen. Sindsdien heeft niemand iets van hen vernomen (notities, p. 19). Degenen die het conscriptieakkoord wel ondertekenden kregen, anderzijds, nog tijd om afscheid te nemen van hun families en moesten zich pas drie weken later aanmelden (notities, p. 13). Het is onaannemelijk dat de agenten jullie zouden dwingen het leger te vervoegen, maar tegelijk nog voldoende tijd zouden geven om vluchtplannen te maken, of zoals u zelf zegt: "ik had nog veel dagen om na te denken en dingen te analyseren" (notities, p. 19). Zelfs toen u de agent vroeg om in tussentijd nog naar Addis Abeba te reizen omdat op de luchthaven een levering vanuit Dubai zou toekomen, ging hij akkoord zonder verdere informatie of bewijsstukken te vragen. Gevraagd waarom de agent u meteen op uw woord geloofde, stelde u dat u enkel over een paspoort beschikte en een "nieuw gezicht in de buurt" was (notities, p. 20). In verband met uw paspoort dient te worden opgemerkt dat daarin al een Schengenvizum kleefde, bestempeld door de Belgische ambassade in Abu Dhabi (vizumstickernummer 050567744, afgeleverd op 25 november 2023). Het idee dat de politie u zou vertrouwen omdat u een onbekende persoon was, is evenmin aannemelijk noch logisch. Op het einde van het persoonlijk onderhoud werd u uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan de inconsistente en naïeve houding van de agenten (notities, p. 20). Er kan, tot slot, niet worden aangenomen dat u nog gezocht zou worden door de Ethiopische autoriteiten. Tijdens uw eerste interview stelde u: "via het internet had ik contact met mijn zus en zij vertelde dat de politie tweemaal naar huis was gekomen om mij te zoeken" (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Opmerkelijk genoeg verklaarde u bij uw tweede interview dat uw zus in december 2023 naar Debrezeyt was verhuisd en dat jullie geen contact meer hebben gehad sinds uw aankomst in België (notities, p. 11). U heeft niemand van uw familie kunnen contacteren aangezien uw gsm in Addis Abeba gestolen is geweest (notities, p. 12). Uit het verslag van de politie in Brussels Airport Zaventem blijkt nochtans dat u uw hotelreservatie toonde op uw smartphone (FEDPOL grensverslag dd. 19 december 2023, vraag 7, p. 2).

De geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten wordt niet alleen ondergraven door de hierboven uiteengezette incoherenties en inconsistenties, maar ook door uw **legaal vertrek en laattijdige asielaanvraag**. U kon probleemloos Ethiopië verlaten via de luchthaven, met uw eigen paspoort en Schengenvizum, terwijl uw naam ruim twee weken eerder was geregistreerd geweest als dienstplichtige soldaat bij het nationale leger (notities, p. 11). Bij confrontatie verwees u naar de zwakke Ethiopische grenscontrole en het feit dat u voor de overheid geen belangrijk persoon bent (notities, p.

20). Hiermee ondergraaft u zelf de ernst van uw vrees en de bijzonderheid van uw profiel. Daarnaast werd vastgesteld dat **uw Schengenvisum werd afgeleverd op 24 november 2023, een tiental dagen vóór de rekruteringspoging van de Ethiopische strijdkrachten, de voornaamste reden waarvoor u internationale bescherming verzoekt**. Hiermee geconfronteerd, stelde u reeds in Dubai het plan te hebben gevormd om naar België te reizen om asiel aan te vragen (notities, p. 18, 21). Deze verklaring kan geenszins worden aangenomen. Indien internationale bescherming uw werkelijke reisdoel was, had u immers onmiddellijk bij aankomst in België asiel aangevraagd en niet verklaard een toerist te zijn (beslissing tot vasthouding in een welbepaald aan de grens gelegen plaats, dd. 21 december 2023). Hieromtrent verklaarde u niet geweten te hebben dat u ook bij de grenscontrole een asielaanvraag kon indienen: "ik werd tegengehouden en ze zeiden: 'als je asiel wil aanvragen, moet je dat hier doen'" (notities, p. 21). Uw feitenrelaas klopt niet, aangezien u geen verzoek om internationale bescherming indiende bij de grenscontrole, maar wel pas twee dagen later vanuit een transitcentrum: "Bij aankomst verklaarde de betrokkene voor toerisme naar België te komen. [...] Verzoeker heeft tevens niet spontaan verklaard dat hij een verzoek tot internationale bescherming wilde indienen toen hij aan de grenscontrole werd onderworpen. Betrokkene diende een verzoek om internationale bescherming in het gesloten centrum in dd. 21.12.2023, na een weigeringsbeslissing (bijlage 11-terugdrijving dd. 19.12.2023), na een verklaring van vrijwillig vertrek te hebben getekend, en ook de dag na een poging tot terugdrijving" (beslissing tot vasthouding in een welbepaald aan de grens gelegen plaats, dd. 21 december 2023).

Er moet worden besloten dat u onwaarachtige verklaringen aflegde omtrent de motieven waarom u naar België reisde en een verzoek om internationale bescherming indiende. U kon de door u ingeroepen vervolgingsfeiten niet staven met concrete, coherente en consistente verklaringen. Zowel uw legaal vertrek als laattijdige asielaanvraag kunnen niet worden gerijmd met de ernst van de door u geponeerde vrees vanwege de Ethiopische federale autoriteiten. In uw hoofde kan aldus geen persoonlijke vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, worden vastgesteld.

De zes door u neergelegde **documenten** kunnen deze vaststellingen niet ombuigen. De kopieën van uw identiteitskaart en verblijfskaart (map 'documenten' – stukken 2 en 3) verwijzen naar uw legaal verblijf in Dubai. Dit feit wordt niet betwist door het Commissariaat, maar houdt evenmin verband met de redenen waarvoor u Ethiopië verliet en niet kan terugkeren. Dezelfde bemerking kan worden gemaakt in verband met de door u neergelegde kopieën van uw bedrijfslicentie, uw bedrijfskaart en de identiteitsdocumenten van elf werknemers (ibidem – stukken 1, 4 en 6). Het betalingsbewijs (ibidem – stuk 5) werd hogerop reeds besproken. Hieruit kan eveneens geen gegronde terugkeervrees worden afgeleid.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de **subsidiäre beschermingsstatus** toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Ethiopië, dient in casu de veiligheidssituatie in **de regio Oromia** te worden beoordeeld. Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in de regio Oromia complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict-gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus "Ethiopië. De veiligheidssituatie in Oromia" van 15 februari 2022, (beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie_de_veiligheidssituatie_in_omoria_20220215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) en het rapport van Landinfo "Ethiopia. Armed conflict and political opposition in Oromia" van 24 februari 2023) blijkt dat de Oromo-bevolking met meer dan 35 miljoen de grootste etnische groep is in Ethiopië en

voornamelijk in de regio Oromia woont. De hervormingen die premier Abiy Ahmed – de eerste Oromo-leider van het land – doorvoert na april 2018 faciliteren de terugkeer van het OLF (Oromo Liberation Front). Sinds hun terugkeer naar Ethiopië genieten de leden van het OLF een sterke steun in Oromia. De 1.300 strijders worden evenwel niet geïntegreerd in het leger maar mengen zich onder de Oromo-bevolking en beginnen aanvallen tegen lokale functionarissen, leger en politie alsook de burgerbevolking, voornamelijk van Amhara-etnie. Eind 2018 zenden de autoriteiten eenheden van de ENDF (Ethiopian National Defense Forces) naar de vier zones van Wollega, een jaar later installeren ze in Wollega en Guji militaire commandoposten. De commandoposten voeren een de facto noodtoestand in met een avondklok, een verbod op bijeenkomsten en (arbitraire) detenties zonder eerlijk proces. Ondertussen neemt de druk op (vermeende) aanhangers van het OLA (Oromo Liberation Army) en het OLF toe. In de loop van 2019 ontstaat verdeeldheid tussen premier Abiy Ahmed en veel van zijn Oromo bondgenoten, zowel binnen als buiten de regerende partij. Abiy staat ook binnen de Oromo-bevolking onder druk. De spanningen lopen aan het einde van 2019 verder op tussen de autoriteiten en de Oromo-nationalisten, die beweren dat de premier hun strijd voor meer autonomie en democratie ondermijnt, ook al waren het vooral demonstranten in Oromia die hem aan de macht brachten. Ze vermoeden dat Abiy plannen heeft om de etnisch-federalistische grondwet van Ethiopië te hervormen en daarmee de autonomie van de regio in gevaar te brengen. Deze teleurstelling vergroot met de creatie van de PP (Prosperity Party) in december 2019. De OLF en OFC (Oromo Federalist Congress) boycotten de verkiezingen van juni 2021 vanwege de detentie van politieke leiders en leden van beide partijen, het sluiten van partijkantoren en andere onregelmatigheden. De beladen politieke situatie in Oromia is een belangrijke factor die bijdraagt aan het toenemende geweld in de regio. In de nasleep van de verkiezingen die de PP een overweldigende overwinning opleverde in Oromia neemt de opstand van het OLA in de regio verder toe. Terwijl het geweld tussen de Ethiopische autoriteiten en het OLA escaleert, zijn ook de etnische spanningen tussen de twee grootste gemeenschappen van Ethiopië, de Oromo en de Amhara, de afgelopen twee jaar toegenomen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in de regio Oromia een aantal zones zijn waar confrontaties plaatsvinden tussen de Ethiopische autoriteiten en het OLA, meer bepaald in West-Oromia (de zones, Oost-Wollega, West-Wollega, Kellem-Wolega en Bruno Bedele Horo Guduru), in Centraal-Oromia (de zones West-Shewa, Noord-Shewa, Oost-Shewa en Arsi) en in Zuid-Oromia (de zones Guji, Borana en Bali). Vanaf het voorjaar van 2022, toen de gevechten in de regio Tigray tijdelijk werden stopgezet, schaalden de autoriteiten hun operaties in de regio op met meer troepen en het gebruik van drones, nadat het OLA nieuwe strijders had gerekruteerd en nieuwe gebieden had bezet. De regeringsoperaties lijken nog verder te zijn opgeschaald na het vredesakkoord met het Tigray People's Liberation front (TPLF) in november 2022, vooral nadat het OLA de strategisch belangrijke stad Nekemte, met wegverbindingen naar Addis Abeba en de GERD-dam, had aangevallen in november 2022. Ook op de grens met de naburige regio Amhara is het geweld toegenomen.

Voor de periode van 1 januari tot 31 december 2021 registreert ACLED 286 incidenten en 1.924 dodelijke slachtoffers in Oromia. Daarvan beschouwt ACLED 153 incidenten als battles (1.233 dodelijke slachtoffers), 4 als explosions/remote violence (6 dodelijke slachtoffers) en 129 als violence against civilians (685 dodelijke slachtoffers). Het aantal dodelijke slachtoffers dat ACLED registreert omvat zowel burgerdoden als veiligheidspersoneel en militieleden. De dynamiek van het politieke geweld bestaat uit twee hoofdtypen van geweld, namelijk gewapende treffens tussen regeringstroepen enerzijds en het OLA en hun splintergroeperingen anderzijds, én geweld tegen burgers, gepleegd door het OLA (slachtpartijen en moorden) en door veiligheidstroepen van de regionale en federale staat, waaronder de Oromia Special Forces (moorden, standrechtelijke executies, arbitraire detentie, plunderen en het platbranden van eigendommen). Daarnaast is er ook sprake van botsingen tussen etnische Oromo- en Amhara-milities en gemeenschappen.

De regeringstroepen maken in toenemende mate gebruik van drones in de strijd tegen het OLA. Vanaf midden oktober 2022 werden de droneaanvallen opgevoerd, waarbij veel burgerslachtoffers vielen. In november 2022 vond een droneaanval plaats op een markt in de stad Bila (Oost-Wollega), waarbij 80 burgerslachtoffers vielen. Een andere droneaanval vond plaats tijdens een sluitingsceremonie voor nieuwe OLA rekruten in Chobi (West-Shewa) in oktober 2022, waarbij 60 doden vielen. Het OLA voert voornamelijk operaties uit op het platteland, met twee uitzonderingen: de bestorming van de stad Nekemte (Oost-Wollega) in november 2022 en de aanval op de gevangenis in de stad Bule Hora (West-Guji) in januari 2023.

IOM registreert in juni-juli 2021 4,17 miljoen ontheemden in Ethiopië. De organisatie noteert 497.267 IDP's in Oromia. Conflict is de belangrijkste reden van ontheemding in de regio. Het grootste aantal

terugkerende IDP's in Ethiopië bevindt zich echter eveneens in de regio Oromia met een geschat totaal van 672.315 terugkerende IDP's (121.561 huishoudens).

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in de regio Oromia complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. **Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Oromia actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.**

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Oromia in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar de regio Oromia een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Oromia (notities, p. 21). Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van :

“- artikels 48/3, 48/4, 48/6, §5, 48/7, 48/8, 48/9, 57/6, par 2, 57/6/1 en 62, §2 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

- artikels 2 en 3 van de wet van 29.7.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

- artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;

- zorgvuldigheidsplicht, als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur

- Artikel 43, lid 1 en 2, van Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van internationale bescherming”.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van :

“ - De zorgvuldigheidsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur;

- Artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62, §2 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

- Artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens”.

2.2. Wat betreft de toepassing van de versnelde procedure stelt verzoeker dat in de bestreden beslissing niet wordt verduidelijkt wat de concrete juridische grond is om een versnelde procedure toe te passen in die zin dat niet wordt geëxpliciteerd op grond van welk subonderdeel van artikel 57/6/1, § 1, van de Vreemdelingenwet het verzoek om internationale bescherming versneld wordt behandeld.

Er is de Raad evenwel geen enkele rechtsregel bekend waaruit blijkt dat de verwerende partij verplicht zou zijn het subonderdeel aan te duiden op basis waarvan conform artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet de versnelde procedure kan worden toegepast. Verzoeker licht dit verder ook niet toe.

Artikel 57/6/1, § 1, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

- a) de verzoeker bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming en de toelichting van de feiten alleen aangelegenheden aan de orde heeft gesteld die niet ter zake doen om uit te maken of hij in aanmerking komt voor internationale bescherming; of
- b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; of
- c) de verzoeker de autoriteiten heeft misleid door omtrent zijn identiteit en/of nationaliteit valse informatie of documenten te verstrekken of door relevante informatie of documenten die een negatieve invloed op de beslissingen hadden kunnen hebben, achter te houden; of
- d) de verzoeker waarschijnlijk, te kwader trouw, een identiteits- of reisdocument dat ertoe kon bijdragen dat zijn identiteit of nationaliteit werd vastgesteld, heeft vernietigd of zich daarvan heeft ontdaan; of
- e) de verzoeker kennelijk incoherente en tegenstrijdige, kennelijk valse of duidelijk onwaarschijnlijke verklaringen heeft afgelegd die tegenstrijdig zijn met voldoende geverifieerde informatie over het land van herkomst, waardoor zijn bewering alle overtuigingskracht wordt ontnomen met betrekking tot de vraag om internationale bescherming; of
- f) de verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming heeft ingediend dat ontvankelijk werd verklaard overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1, eerste lid; of
- g) de verzoeker enkel een verzoek doet om de uitvoering van een eerdere of van een op handen zijnde beslissing die tot zijn terugdrijving of verwijdering zou leiden uit te stellen of te verijdelen; of
- h) de verzoeker het grondgebied onrechtmatig is binnengekomen of zijn verblijf op onrechtmatige wijze heeft verlengd en zich, gezien de omstandigheden van zijn binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo snel mogelijk bij de autoriteiten heeft aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming heeft gedaan; of
- i) de verzoeker weigert te voldoen aan de verplichting om zijn vingerafdrukken te laten nemen zoals bedoeld in artikel 51/3; of
- j) er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de verzoeker een gevaar vormt voor de nationale veiligheid of de openbare orde, of de verzoeker onder dwang werd verwijderd om ernstige redenen van nationale veiligheid of openbare orde.

In het eerste lid, f), bedoelde geval neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming binnen een termijn van 15 werkdagen, nadat hij een beslissing tot ontvankelijkheid van het verzoek heeft genomen.

In alle andere, in het eerste lid bedoelde gevallen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming binnen een termijn van 15 werkdagen, na ontvangst van het verzoek dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.

Voor de toepassing van deze bepaling worden als werkdagen beschouwd, alle dagen, behalve zaterdag, zon- of feestdagen.”

Daargelaten de vraag of verwerende partij al dan niet verplicht zou zijn het specifiek subonderdeel te vermelden in de bestreden beslissing, stelt de Raad vast dat verzoeker aanvoert onder geen enkel van de gevallen zoals op limitatieve wijze is voorzien in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet te ressorteren.

Verzoeker kan hierin niet worden bijgetreden.

Uit de motivering van de bestreden beslissing, die steun vindt in het administratief dossier, blijkt dat verzoeker minstens onder subonderdeel g) van voormeld artikel valt.

Dit luidt als volgt “De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : (...) g) verzoeker enkel een verzoek doet om de uitvoering van een eerdere of van een op handen zijnde beslissing die tot zijn terugdrijving of verwijdering zou leiden uit te stellen of te verijdelen;”

In de bestreden beslissing werd immers gemotiveerd:

“De geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten wordt niet alleen ondergraven door de hierboven uiteengezette incoherenties en inconsistenties, maar ook door uw **legaal vertrek en laattijdige asielaanvraag**. U kon probleemloos Ethiopië verlaten via de luchthaven, met uw eigen paspoort en Schengenvizum, terwijl uw naam ruim twee weken eerder was geregistreerd geweest als dienstplichtige soldaat bij het nationale leger (notities, p. 11). Bij confrontatie verwees u naar de zwakke Ethiopische grenscontrole en het feit dat u voor de overheid geen belangrijk persoon bent (notities, p. 20). Hiermee ondergraaft u zelf de ernst van uw vrees en de bijzonderheid van uw profiel. Daarnaast

werd vastgesteld dat **uw Schengenvisum werd afgeleverd op 24 november 2023, een tiental dagen vóór de rekruteringspoging van de Ethiopische strijdkradachten, de voornaamste reden waarvoor u internationale bescherming verzoekt.** Hiermee geconfronteerd, stelde u reeds in Dubai het plan te hebben gevormd om naar België te reizen om asiel aan te vragen (notities, p. 18, 21). Deze verklaring kan geenszins worden aangenomen. Indien internationale bescherming uw werkelijke reisdoel was, had u immers onmiddellijk bij aankomst in België asiel aangevraagd en niet verklaard een toerist te zijn (beslissing tot vasthouding in een welbepaald aan de grens gelegen plaats, dd. 21 december 2023). Hieromtrent verklaarde u niet geweten te hebben dat u ook bij de grenscontrole een asielaanvraag kon indienen: "ik werd tegengehouden en ze zeiden: 'als je asiel wil aanvragen, moet je dat hier doen'" (notities, p. 21). Uw feitenrelaas klopt niet, aangezien u geen verzoek om internationale bescherming indiende bij de grenscontrole, maar wel pas twee dagen later vanuit een transitcentrum: "Bij aankomst verklaarde de betrokkene voor toerisme naar België te komen. [...] Verzoeker heeft tevens niet spontaan verklaard dat hij een verzoek tot internationale bescherming wilde indienen toen hij aan de grenscontrole werd onderworpen. Betrokkene diende een verzoek om internationale bescherming in het gesloten centrum in dd. 21.12.2023, na een weigeringsbeslissing (bijlage 11-terugdrijving dd. 19.12.2023), na een verklaring van vrijwillig vertrek te hebben getekend, en ook de dag na een poging tot terugdrijving" (beslissing tot vasthouding in een welbepaald aan de grens gelegen plaats, dd. 21 december 2023)." (eigen onderlijning).

Deze vaststellingen vinden steun in het administratief dossier, worden door verzoeker niet betwist en hieruit blijkt afdoende dat verzoeker slechts een verzoek om internationale bescherming indiende in het gesloten centrum op 21 december 2023 en dit aldus ná de beslissing tot terugdrijving van 19 december 2023, ná zelf een verklaring van vrijwillig vertrek te hebben getekend en zelfs de dag ná een poging tot terugdrijving, waardoor redelijkerwijs kan worden geoordeeld dat verzoeker enkel een verzoek om internationale bescherming indient om de uitvoering van een eerdere of van een op handen zijnde beslissing die tot zijn terugdrijving of verwijdering zou leiden uit te stellen of te verijdelen overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, g), van de Vreemdelingenwet.

Met het algemene betoog in het verzoekschrift dat hij wel degelijk een verzoek om internationale bescherming wilde indienen in België, maar eerst de mogelijkheid wilde hebben om een advocaat te raadplegen en zich te informeren over de verschillende procedures, plaatst hij voormelde pertinente en concrete vaststellingen niet in een ander daglicht. Bovendien blijkt uit het grensverslag, aanwezig in het administratief dossier, dat verzoeker als allereerste verklaring aflegt louter voor toeristische doeleinden naar België te zijn gekomen, en dit bezoek zelfs nader in de tijd specificeert en toelicht dat het om de periode van 19 december 2023 tot 9 januari 2024 gaat. Dit vormt een duidelijke tegenindicatie voor de beweerde intentie een verzoek om internationale bescherming in België te willen indienen en hierbijgevolg in afwachting van de behandeling van zijn verzoek voor langere tijd te verblijven. Indien verzoeker de intentie had om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij hiervan melding maakt bij het eerste contact met de Belgische overheidsdiensten. Het gegeven dat hij slechts over een reis met toeristische doeleinden spreekt en er elementen voorhanden zijn die wijzen op de intentie om na de reis terug te keren naar zijn land van herkomst, maakt de bewering dat hij eerder al de intentie had om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, geheel ongeloofwaardig.

Het argument dat hij eerst de mogelijkheid wilde hebben om een advocaat te raadplegen en zich te informeren over de verschillende procedures, kan bijgevolg dan ook niet als valabele verschoningsgrond worden aangenomen.

Het voorstaande rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van het verzoek tijdens deze fase van de procedure, conform artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

Voor de behandeling van ingediende beschermingsverzoeken aan de grens dient overigens te worden gekeken naar het gestelde in artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om ten aanzien van de vreemdeling die tracht het Rijk binnen te komen zonder aan de in artikelen 2 en 3 gestelde voorwaarden, te voldoen en die aan de grens een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, aldaar het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren op basis van artikel 57/6, § 3 of aldaar een beslissing te nemen over de grond van het verzoek in één van de situaties voorzien in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, a), b), c), d), e), f), g), i) of j).

[...]"

In een schrijven van 23 februari 2024 bevestigt de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie dat verzoeker wordt vastgehouden in het gesloten centrum TC Caricole. Ook ter terechtzitting wordt vastgesteld dat verzoeker nog steeds in het gesloten centrum verblijft.

De Raad kan op heden slechts vaststellen dat verzoeker wordt vastgehouden in een gesloten centrum en dat verweerder in zijn hoofde op 8 februari 2024 een beslissing heeft genomen over de grond van zijn verzoek om internationale bescherming in de situatie zoals minstens voorzien in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, g), van de Vreemdelingenwet. Verweerder heeft aldus de versnelde procedure toegepast en de Raad dient deze te behandelen overeenkomstig artikel 39/77 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont niet aan, en uit de elementen van het dossier kan evenmin blijken, dat *in casu* geen correcte toepassing werd gemaakt van de versnelde procedure overeenkomstig voormeld artikel van de Vreemdelingenwet.

Uit het geheel van wat voorafgaat, blijkt dat er te dezen de wettelijke basis voorhanden was voor het nemen van een beslissing volgens de versnelde procedure zoals voorzien in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet in de zin dat verwerende partij een beslissing nam, terwijl verzoeker werd vastgehouden op een specifieke locatie aan de grens, nadat de vier weken zoals voorzien in artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet zijn verstreken en bijgevolg de vernietiging van de bestreden beslissing vraagt, toont verzoeker niet aan, noch blijkt uit het geheel van de voorliggende elementen, dat hij belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing omwille van de toepassing van de versnelde procedure.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State beschikt een verzoeker over het rechtens vereiste belang bij een beroep tot nietigverklaring indien hij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling hem een direct en persoonlijk voordeel verschaft, hoe miniem ook (RvS 12 september 2016, nr. 235.719).

Te dezen wordt vastgesteld dat de commissaris-generaal verzoekers verzoek om internationale bescherming ten gronde heeft beoordeeld.

In de parlementaire voorbereidingen wordt inzake de versnelde procedure het volgende gesteld:
“Als de Commissaris-generaal een beschermingsaanvraag volgens een versnelde procedure behandelt, wordt deze aanvraag binnen redelijke verkorte termijnen behandeld, zonder af te wijken van de grondbeginselen en de fundamentele garanties betreffende het onderzoek van de verzoeken om internationale bescherming in het algemeen.” (Parl.St. Kamer 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 111)

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal verzoekers verzoek om internationale bescherming *in casu* volgens een versnelde procedure heeft behandeld, met inachtneming van de fundamentele waarborgen van verzoeken om internationale bescherming in het algemeen. Overeenkomstig artikel 49/3, tweede lid van de Vreemdelingenwet en gelet op de bestreden beslissing heeft de commissaris-generaal eerst onderzocht of verzoeker erkend kon worden als vluchteling en vervolgens of subsidiaire bescherming kon worden toegekend. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen organiseerde op 23 januari 2024 een persoonlijk onderhoud in het Amhaars en Engels, waarbij verzoekers advocaat aanwezig was. Verzoeker werd tijdens dit persoonlijk onderhoud de mogelijkheid geboden om de redenen voor zijn vlucht uit zijn land van herkomst uitgebreid toe te lichten.

De toepassing van de versnelde procedure leidt ertoe dat het verzoek om internationale bescherming versneld – binnen redelijke verkorte termijnen – wordt behandeld, doch heeft geen invloed op de (inhoudelijke) beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Verzoeker toont niet aan dat de toepassing van de versnelde procedure een substantieel (negatief) gevolg heeft gehad op het verdere verloop van de procedure en de uiteindelijke beslissing.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift op algemene wijze dat *“Een beroep binnen het kader van de versnelde procedure zoals voorzien in artikel 39/77 van de wet van 15 december 1980 er vooral op gericht [is] ervoor te zorgen dat de specifieke beperkingen van deze procedure geen schending van het gelijkheidsbeginsel tussen de partijen veroorzaken of een voldoende instructie van de zaak*

belemmeren. Inderdaad, de versnelde procedure legt zowel de partijen als de rechtbank zeer strikte procesdeadlines op. Bovendien bevindt de verzoekende partij zich in een bijzonder kwetsbare positie omdat zij op een bepaalde locatie wordt gehandhaafd, wat het moeilijker kan maken om bewijsmateriaal te verzamelen.”.

Vooreerst dient opgemerkt dat het persoonlijk onderhoud tijdens de versnelde procedure inhoudelijk niet verschilt van het persoonlijk onderhoud tijdens de gewone procedure. Verzoeker werd in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming gehoord tijdens het persoonlijk onderhoud van 23 januari 2024. Hij werd tijdens dit persoonlijk onderhoud in de mogelijkheid gesteld om zijn vluchtmotieven uitgebreid toe te lichten.

Hoe dan ook dient opgemerkt dat verzoeker in het kader van onderhavig beroep alsnog de mogelijkheid heeft gehad om zijn opmerkingen over de motieven van de bestreden beslissing die maken dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn vluchtrelaas en nood aan internationale bescherming, alsook zijn eventuele problemen inzake het verzamelen van bewijsmateriaal kenbaar te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker de motieven met betrekking tot de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas betwist (zie verder) doch geen concrete en specifieke hinderpalen aanvoert waaruit blijkt dat hij omwille van de specifieke situatie waarin hij zich bevindt benadeeld zou zijn.

Verzoeker toont niet *in concreto* aan welke nadelige gevolgen deze handelwijze voor hem zou hebben gehad of op welke wijze deze handelwijze van invloed zou zijn geweest op de bestreden beslissing. Aan de bestreden beslissing kleeft bijgevolg geen onregelmatigheid die door de Raad niet kan worden hersteld.

In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelde terecht als volgt:

“Doorheen uw verklaringen heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Zo kan geen geloof worden gehecht aan uw persoonlijke vrees ten gevolge van de moord op uw vader. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u deze feiten en vrees slechts laattijdig inriep. Wanneer een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) uw persoonsgegevens bevroeg, gaf u aan dat uw vader vermoord was geweest (verklaring DVZ dd. 8 januari 2024 (verder ‘verklaring DVZ’, vraag 13A). Bij de uiteenzetting van uw asielmotieven repte u geen woord over uw vader. U verwees wel naar uw activiteiten op sociale media, de kidnapping van uw zus en de rekruteringspoging door het nationale leger. U bevestigde geen andere problemen te hebben gehad met uw autoriteiten of uw medeburgers. U had ook niets toe te voegen (vragenlijst CGVS dd. 8 januari 2024 (verder ‘vragenlijst CGVS’), vragen 3.5, 3.7, 3.8). Wanneer een medewerker van het CGVS bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud peilde naar het verloop van uw vorige interview, stelde u alle redenen voor uw vlucht te hebben kunnen aanhalen (notities persoonlijk onderhoud dd. 23 januari 2024 (verder ‘notities’, p. 4). Deze nalatigheid staat haaks op de ernst van de door u geponeerde vrees. Bovendien bent u niet in staat uw vrees te staven met geconcretiseerde en gedetailleerde verklaringen. Zo weet u niet welke van uw vaders verwanten verantwoordelijk zijn voor de dood van drie van de zes moordenaars. U heeft enkel een vermoeden over zijn broer Tesghomey: “misschien is hij degene die dat tegen de opstandelingen heeft geplot. Dat is wat ik veronderstel” (notities, p. 17). U heeft dus geen zekerheid over de betrokkenheid van uw familieleden, maar stelt dat uw oom (...) wel kennis heeft van de identiteit van de moordenaars. Niettegenstaande de daders gekend zijn, is niemand van uw familie met deze informatie naar de politie gegaan. Hieromtrent verklaarde u in vage termen dat de politie samenwerkt met de Oromo opstandelingen (notities, p. 16). Internationale bescherming kan echter pas worden toegekend bij het ontbreken van bescherming van de nationale autoriteiten. De vaststelling dat u, of uw familie, geen enkele stap heeft gezet om zich op nationale bescherming te beroepen, ondermijnt verder de geloofwaardigheid en gegrondheid van uw vrees voor vervolging. Tot slot werd u geconfronteerd met de vaststelling dat uw familie zich nog in Ethiopië bevindt en minstens evenveel gevaar loopt om gevisieerd te worden door de moordenaars van uw vader. Daarop stelde u dat uw zus (...) inderdaad gevaar loopt, maar dat de veiligheid van uw moeder en haar broer (...) gewaarborgd wordt door hun etnische affiliatie: “niets kan hen overkomen aangezien ze Oromo zijn” (notities, p. 17). Deze verklaring kan geenszins overtuigen. Zo had de moord op uw vader immers al geleid tot de beschieting en hospitalisering van uw oom M.(...), die tot de Oromo etnie behoort. Daarenboven had u eerder verklaard

zelf tot de Oromo etnie te behoren (notities, p. 8). Uw zus zou het gevaar dan weer hebben ontlopen door zich te vestigen in Debrezeyt, een stad die zich op slechts 27 kilometer van Chefedonsa bevindt (notities, p. 11). Er dient te worden besloten dat u uw vrees voor de moordenaars van uw vader niet kon staven met gedetailleerde, concrete en coherente verklaringen. Zowel de geloofwaardigheid als de gegrondheid van deze vrees kunnen niet overtuigen.

Er kunnen gelijkaardige opmerkingen worden gemaakt in verband met uw verklaringen omtrent de **ontvoering van uw zus B.(...)**. Ook hierbij werden geen stappen gezet om aangifte te doen bij de politie (notities, p. 18). Daarnaast kon u de kidnappers slechts in vage termen omschrijven als "een moslimgroep" (notities, p. 13). Later sprak u dan weer over Oromo opstandelingen. Wanneer gevraagd werd welke groep u bedoelde, antwoordde u simpelweg "beiden" (notities, p. 18). **De geloofwaardigheid van de kidnapping wordt echter vooral ondergraven door uw verklaringen over het losgeld.** In september 2023 zou u de kidnappers vijf miljoen Ethiopische biir hebben betaald. Uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat in die maand 1 biir tussen 0,0167 euro en 0,0169 euro waard was. Volgens de wisselkoers van het moment betaalde u aldus tussen de 83.500 en 84.500 euro voor de vrijlating van uw zus. Het is geenszins aannemelijk dat de kidnappers zouden verwachten dat een gewone persoon een dermate grote geldsom zou kunnen neertellen. Daarmee geconfronteerd, stelde u een deel van het bedrag te hebben betaald met uw spaargeld en een ander deel te hebben geleend. Van uw eigen geld kon u 80.000 V.A.E. dirham (verder AED) verzamelen (notities, p. 18), wat volgens de wisselkoers van die moment tussen de 20.208 en 20.736 euro waard was. U zou aldus 1/4e van het bedrag zelf hebben betaald en 3/4e hebben geleend. Uw verklaringen hieromtrent kunnen echter moeilijk worden aangenomen. In de eerste plaats wou u uw lening van ruim 60.000 euro afbetalen door de verkoop van een **stuk grond dat uw vader u had geschonken**. Die grond was echter al in beslag genomen geweest door de federale overheid. Uw moeder was hiervan op de hoogte. Zij was ook de persoon die u informeerde over de ontvoering en het losgeldbedrag. Het is geenszins geloofwaardig dat in dit gesprek niets zou zijn gezegd geweest over de manier waarop jullie familie het losgeld zou betalen, en dat zo de grond van uw vader niet ter sprake zou zijn gekomen. Hiermee geconfronteerd stelde u dat uw moeder deze informatie voor zichzelf hield uit vrees dat u anders zou "verdwijnen of zelfmoord plegen omwille van het verlies van het land" (notities, p. 19). Deze redenering is allesbehalve doordacht of redelijk. Er kan niet worden aangenomen dat uw moeder u niet zou hebben ingelicht over de inbeslagname van de grond, aangezien u met de verkoop ervan het losgeld wou afbetalen. Ten tweede werd opgemerkt dat **uw verklaringen over de betaalwijze niet stroken met de korte tijdspanne waarin de feiten zich voordeden**. Zo verklaarde u een handelaar in Dubai 80.000 AED te hebben gegeven. Hij zou vervolgens de kidnappers 5 miljoen biir overhandigen "toen hij terugkeerde naar Ethiopië" (notities, p. 18). Eveneens volgens uw verklaringen zou u op éénzelfde dag het nieuws van de kidnapping hebben vernomen, het geld hebben verzameld, een tussenpersoon het geld hebben laten overhandigen aan de kidnappers in Ethiopië én uw zus hebben laten vrijlaten (notities, p. 13, 18). Het door u geschetst chronologisch verloop is niet aannemelijk. In de derde plaats dient nog te worden verwezen naar uw **bankuittreksels**. Het CGVS diende op 10 januari 2024 een verzoek in om inlichtingen betreffende uw visumdossier. Op 26 januari 2024, drie dagen na uw persoonlijk onderhoud, werden uw stukken ontvangen van de Belgische ambassade in Abu Dhabi (V.A.E.). Uw visumaanvraag werd toegevoegd aan uw administratief dossier en telt 65 pagina's bankafschriften betreffende de periode van 1 mei 2023 tot 16 november 2023. Hieruit blijkt dat u op 1 september 2023 een balans had van 7.384,06 AED (Dubai Islamic Bank, statement of account, p. 52). Een maand later had u nog 1,648,29 AED op uw rekening (ibidem, p. 58). In de maand september had u nooit meer dan 10.000 AED per dag uitgegeven. Op drie dagen haalde u 10.000 AED van uw rekening, op twee dagen 5.000 AED en op één dag 7.000 AED (ibidem, p. 53-58). Deze bedragen tellen op tot 47.000 AED, slechts de helft van de 80.000 AED die u meteen zelf zou hebben betaald aan de handelaar die naar Ethiopië zou reizen. Op 30 januari 2024 bezorgde u het CGVS nog een betalingsbewijs waaruit blijkt dat u op 2 oktober 2023 van Qumsieh Intellectual Property 1.830 AED ontving (map 'documenten' – stuk 5). Aangezien u geen toelichting gaf, is het onduidelijk omwille van welke reden u dit stuk neerlegt. Er kan wel worden vastgesteld dat het dezelfde bankrekening betreft als die in uw visumaanvraagdossier. Dit wijst erop dat het uw enige, of minstens primaire, rekening is. Het geheel van voorgaande inconsistenties en incoherenties leidt tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent de ontvoering van uw zus B.(...). Wat de gegrondheid van de vrees betreft, dient te worden opgemerkt dat u geen verband maakt tussen haar kidnapping en uw persoonlijke vervolgingsvrees.

Verder maakt u nog gewag van een **link met Fano**. U stelt dat het mogelijk is dat verwanten van uw vader deze Amhara militaire groepering hebben vervoegd. U benoemt zijn broers Tesghomey en Dayo, die beiden woonachtig zijn in Debre Markos in de Amhara regio (notities, p. 9-10). U kan niet meer

informatie geven, aangezien het een louter vermoeden betreft: "dat is mijn veronderstelling, maar ik ben niet zeker" (notities, p. 17). Hieruit kan aldus geen geconcretiseerde vrees worden afgeleid. U vreest eveneens omwille van uw activiteiten op sociale media als sympathisant van de Fano te worden gepercipieerd. Door uw gebruik van de Ethiopische vlag zou u "veel vijanden" hebben gemaakt, waaronder overheidsmedewerkers of kaderlieden van de Oromo etnie, racistische Oromo activisten, en overheidsinformanten (notities, p. 14). Wanneer u wordt aangespoord om concreter te zijn, benoemt u drie moslims van de Oromo etnie waarmee u soms problemen had in Dubai in de periode 2020-2022 (notities, p. 15). U zou veel haat krijgen van de moslingemeenschap omwille van uw activiteiten op TikTok en andere platformen (notities, p. 9-10, 14). U toont evenwel niet aan dat u omwille hiervan een gegronde en geloofwaardige vrees heeft voor vervolging die uw terugkeer naar Ethiopië zou weerhouden.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming beroept u zich hoofdzakelijk op uw verplichte militaire rekrutering bij het Ethiopisch nationaal leger. Vooreerst kan er weinig geloof worden gehecht aan de redenen waarom u in november 2023 zou zijn teruggekeerd naar uw herkomstland. U diende ter plaatse de verkoop te regelen van het stuk land dat uw vader u had geschonken. Met de opbrengst wou u uw lening afbetalen, die u eerder had aangegaan om het losgeld van uw zus te financieren (notities, p. 13-18-19). Hogerop werd reeds vastgesteld dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegde omtrent de kidnapping van uw zus, en specifiek het feit dat uw moeder de inbeslagname van de grond had geheimgehouden (cf. supra). Bovendien was u op de hoogte van het feit dat de federale overheid stelselmatig beslag legt op gronden in de omgeving van Addis Abeba, die tot de Oromia regio behoren (notities, p. 19). Uw vertrouwdsheid met deze inbeslagnamepolitiek benadrukt nogmaals dat het niet aannemelijk is dat u uw moeder niets had gevraagd over de status van het stuk land. U zou ook naar Ethiopië zijn teruggekeerd om uw zus in veiligheid te brengen: "ik heb haar uit mijn dorp meegenomen en naar een andere plaats gebracht waar niemand haar kent" (notities, p. 19). Er kan de vraag worden gesteld waarom uw zus, een volwassen vrouw, niet in staat was om zelf te verhuizen. Haar toevluchtsoord blijkt bovendien Debrezeyt te zijn, een dorp dat nog geen 30 kilometer van Chefedonsa verwijderd is (notities, p. 11). Deze nabijheid ondergraaft de ernst van de door u ingeroepen bedreiging van uw zus. **Bovenop uw betwifelbare terugkeermotieven, kan eveneens geen geloof worden gehecht aan de context waarin de Ethiopische autoriteiten u benaderden en verplichtten het leger te vervoegen.** Voor de autoriteiten was uw etnische affilatie van cruciaal belang. Ze vroegen immers meteen of u Oromo was, waarop u bevestigend antwoordde (notities, p. 11, 13, 19). Nochtans behoort u niet tot de Oromo, maar wel tot de Amhara etnie. De Ethiopische samenleving is patrilineair, waarbij de etnische groep van een persoon bepaald wordt door de afkomst van de vader (map 'landeninformatie' – stuk 2). Uw vader is geboren in de Amhara regio en behoort tot de Amhara etnie (verklaring DVZ, vragen 6e, 13A). U wenste ook uw persoonlijk onderhoud af te leggen in het Amhaars (verklaring betreffende procedure dd. 8 januari 2024, vraag 2a). Hiermee geconfronteerd, stelde u gehoord te hebben dat de etniciteit niet voortvloeit uit de familiebanden, maar wel uit de geboorteplaats (notities, p. 8). Dit wordt niet bevestigd door de informatie waarover het CGVS beschikt. Zodoende wordt de geloofwaardigheid van de aanleiding van de rekruteringspoging ondergraven door de vaststelling dat u tot de Amhara etnie behoort en de autoriteiten op zoek waren naar Oromo strijders om zich te wapenen tegen de Amhara groepering Fano (notities, p. 11). Bovendien was het gedrag van de politieagenten bedenkelijk en inconsistent. Enerzijds werden de dienstweigeraars meteen opgepakt en meegenomen. Sindsdien heeft niemand iets van hen vernomen (notities, p. 19). Degenen die het conscriptieakkoord wel ondertekenden kregen, anderzijds, nog tijd om afscheid te nemen van hun families en moesten zich pas drie weken later aanmelden (notities, p. 13). Het is onaannemelijk dat de agenten jullie zouden dwingen het leger te vervoegen, maar tegelijk nog voldoende tijd zouden geven om vluchtplannen te maken, of zoals u zelf zegt: "ik had nog veel dagen om na te denken en dingen te analyseren" (notities, p. 19). Zelfs toen u de agent vroeg om in tussentijd nog naar Addis Abeba te reizen omdat op de luchthaven een levering vanuit Dubai zou toekomen, ging hij akkoord zonder verdere informatie of bewijsstukken te vragen. Gevraagd waarom de agent u meteen op uw woord geloofde, stelde u dat u enkel over een paspoort beschikte en een "nieuw gezicht in de buurt" was (notities, p. 20). In verband met uw paspoort dient te worden opgemerkt dat daarin al een Schengenvizum kleefde, bestempeld door de Belgische ambassade in Abu Dhabi (vizumstickernummer 050567744, afgeleverd op 25 november 2023). Het idee dat de politie u zou vertrouwen omdat u een onbekende persoon was, is evenmin aannemelijk noch logisch. Op het einde van het persoonlijk onderhoud werd u uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan de inconsistente en naïeve houding van de agenten (notities, p. 20). Er kan, tot slot, niet worden aangenomen dat u nog gezocht zou worden door de Ethiopische autoriteiten. Tijdens uw eerste interview stelde u: "via het internet had ik contact met mijn zus en zij vertelde dat de politie tweemaal naar huis was gekomen om mij te zoeken" (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Opmerkelijk genoeg

verklaarde u bij uw tweede interview dat uw zus in december 2023 naar Debrezeyt was verhuisd en dat jullie geen contact meer hebben gehad sinds uw aankomst in België (notities, p. 11). U heeft niemand van uw familie kunnen contacteren aangezien uw gsm in Addis Abeba gestolen is geweest (notities, p. 12). Uit het verslag van de politie in Brussels Airport Zaventem blijkt nochtans dat u uw hotelreservatie toonde op uw smartphone (FEDPOL grensverslag dd. 19 december 2023, vraag 7, p. 2).

De geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten wordt niet alleen ondergraven door de hierboven uiteengezette incoherenties en inconsistenties, maar ook door uw **legaal vertrek en laattijdige asielaanvraag**. U kon probleemloos Ethiopië verlaten via de luchthaven, met uw eigen paspoort en Schengenvisum, terwijl uw naam ruim twee weken eerder was geregistreerd geweest als dienstplichtige soldaat bij het nationale leger (notities, p. 11). Bij confrontatie verwees u naar de zwakke Ethiopische grenscontrole en het feit dat u voor de overheid geen belangrijk persoon bent (notities, p. 20). Hiermee ondergraaft u zelf de ernst van uw vrees en de bijzonderheid van uw profiel. Daarnaast werd vastgesteld dat **uw Schengenvisum werd afgeleverd op 24 november 2023, een tiental dagen vóór de rekruteringspoging van de Ethiopische strijdkrachten, de voornaamste reden waarvoor u internationale bescherming verzoekt**. Hiermee geconfronteerd, stelde u reeds in Dubai het plan te hebben gevormd om naar België te reizen om asiel aan te vragen (notities, p. 18, 21). Deze verklaring kan geenszins worden aangenomen. Indien internationale bescherming uw werkelijke reisdoel was, had u immers onmiddellijk bij aankomst in België asiel aangevraagd en niet verklaard een toerist te zijn (beslissing tot vasthouding in een welbepaald aan de grens gelegen plaats, dd. 21 december 2023). Hieromtrent verklaarde u niet geweten te hebben dat u ook bij de grenscontrole een asielaanvraag kon indienen: "ik werd tegengehouden en ze zeiden: 'als je asiel wil aanvragen, moet je dat hier doen'" (notities, p. 21). Uw feitenrelaas klopt niet, aangezien u geen verzoek om internationale bescherming indiende bij de grenscontrole, maar wel pas twee dagen later vanuit een transitcentrum: "Bij aankomst verklaarde de betrokkene voor toerisme naar België te komen. [...] Verzoeker heeft tevens niet spontaan verklaard dat hij een verzoek tot internationale bescherming wilde indienen toen hij aan de grenscontrole werd onderworpen. Betrokkene diende een verzoek om internationale bescherming in het gesloten centrum in dd. 21.12.2023, na een weigeringsbeslissing (bijlage 11-terugdrijving dd. 19.12.2023), na een verklaring van vrijwillig vertrek te hebben getekend, en ook de dag na een poging tot terugdrijving" (beslissing tot vasthouding in een welbepaald aan de grens gelegen plaats, dd. 21 december 2023).

Er moet worden besloten dat u onwaarachtige verklaringen aflegde omtrent de motieven waarom u naar België reisde en een verzoek om internationale bescherming indiende. U kon de door u ingeroepen vervolgingsfeiten niet staven met concrete, coherente en consistente verklaringen. Zowel uw legaal vertrek als laattijdige asielaanvraag kunnen niet worden gerijmd met de ernst van de door u geponeerde vrees vanwege de Ethiopische federale autoriteiten. In uw hoofde kan aldus geen persoonlijke vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, worden vastgesteld.

De zes door u neergelegde **documenten** kunnen deze vaststellingen niet ombuigen. De kopieën van uw identiteitskaart en verblijfskaart (map 'documenten' – stukken 2 en 3) verwijzen naar uw legaal verblijf in Dubai. Dit feit wordt niet betwist door het Commissariaat, maar houdt evenmin verband met de redenen waarvoor u Ethiopië verliet en niet kan terugkeren. Dezelfde bemerking kan worden gemaakt in verband met de door u neergelegde kopieën van uw bedrijfslicentie, uw bedrijfskaart en de identiteitsdocumenten van elf werknemers (ibidem – stukken 1, 4 en 6). Het betalingsbewijs (ibidem – stuk 5) werd hogerop reeds besproken. Hieruit kan eveneens geen gegronde terugkeervrees worden afgeleid."

De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Wat betreft de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vrees ingevolge de dood van zijn vader omdat verzoeker hierover tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken

niet heeft gesproken, geeft verzoeker te kennen dat hij bij aankomst niet de tijd had om al zijn problemen te bespreken en dat hem was verteld dat hij zijn verhaal in detail zou kunnen vertellen tijdens zijn verhoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Er kan niet worden ingezien om welke reden verzoeker een dergelijk essentieel element niet heeft vermeld. Immers, van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt en dit reeds van bij aanvang van de procedure, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de procedure. Ondanks het feit dat de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij een dermate essentieel element in zijn asielaanvraag zou vermelden. Het feit dat verzoeker het element waarop hij thans zijn verzoek om internationale bescherming steunt niet bij aanvang van de procedure vermeldt, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Dit geldt des te meer gezien verzoeker, bij aanvang van het persoonlijk onderhoud, wanneer gepolst werd of hij *alle* redenen voor zijn vlucht kort heeft kunnen aangeven op de Dienst Vreemdelingenzaken, bevestigend antwoordde en geen enkele melding maakte over de later aangehaalde feiten ingevolge de dood van zijn vader (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4).

Hoewel verzoeker in het verzoekschrift ter verschoning nog aanhaalt dat hem werd gezegd dat hij zijn verhaal in detail zou kunnen vertellen tijdens zijn verhoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, stelt de Raad vast dat verzoeker ook tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal niet in staat bleek zijn vrees te staven met geconcretiseerde en gedetailleerde verklaringen.

Met de enkele bewering dat hij omwille van zijn geografische situatie niet in staat bleek andere informatie te verstrekken, verstrekt hij geen enkele concrete toelichting over wat hem dan juist zou beperken in het bekomen van verdere informatie. Hij gaat er ook aan voorbij dat in de bestreden beslissing waar verzoeker had te kennen gegeven dat hij geen contact meer had met zijn familie gezien zijn gsm in Addis Abeba gestolen is geweest, erop wordt gewezen dat uit het grensverslag blijkt dat verzoeker op 19 december 2019 zijn hotelreservatie toonde op zijn smartphone. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat zijn verblijf en situatie in België hem op enigerlei wijze zou hebben verhinderd bijkomende informatie te bekomen. Ook ter zitting brengt verzoeker geen enkel concreet element bij waaruit blijkt dat hij niet bij machte is geweest gelet op zijn specifieke situatie verdere informatie en bewijsstukken te bekomen.

Met de stelling dat het niet mogelijk was om hulp te vragen aan de autoriteiten omdat ze toch niet geholpen worden, herhaalt hij slechts zijn eerdere verklaringen, doch dit volstaat niet om enigszins afbreuk te doen aan de pertinente motivering dat noch verzoeker, noch zijn familie, geen enkele stap heeft gezet om zich op nationale bescherming te beroepen hoewel de daders van de moord op zijn vader naar eigen zeggen wel gekend zijn.

Ook waar het volgende werd vastgesteld: *“Tot slot werd u geconfronteerd met de vaststelling dat uw familie zich nog in Ethiopië bevindt en minstens evenveel gevaar loopt om geïdoleerd te worden door de moordenaars van uw vader. Daarop stelde u dat uw zus (...) inderdaad gevaar loopt, maar dat de veiligheid van uw moeder en haar broer (...) gewaarborgd wordt door hun etnische affiliatie: “niets kan hen overkomen aangezien ze Oromo zijn” (notities, p. 17). Deze verklaring kan geenszins overtuigen. Zo had de moord op uw vader immers al geleid tot de beschieting en hospitalisering van uw oom M.(...), die tot de Oromo etnie behoort. Daarenboven had u eerder verklaard zelf tot de Oromo etnie te behoren (notities, p. 8). Uw zus zou het gevaar dan weer hebben ontlopen door zich te vestigen in Debrezeyt, een stad die zich op slechts 27 kilometer van Chefedonsa bevindt (notities, p. 11). Er dient te worden besloten dat u uw vrees voor de moordenaars van uw vader niet kon staven met gedetailleerde, concrete en coherente verklaringen. Zowel de geloofwaardigheid als de gegrondheid van deze vrees kunnen niet overtuigen.”* beperkt verzoeker zich tot het herhalen dat zijn familie wel bedreigd is aangezien zijn zus ontvoerd is en er een aanzienlijk bedrag is geëist. Dit kan dan ook niet volstaan teneinde voormelde pertinente en concrete motivering in een ander licht te plaatsen. Bovendien werd er met betrekking tot de ontvoering van zijn zus als volgt geoordeeld: *“Er kunnen gelijkaardige opmerkingen worden gemaakt in verband met uw verklaringen omtrent de **ontvoering van uw zus B.(...)**. Ook hierbij werden geen stappen gezet om aangifte te doen bij de politie (notities, p. 18). Daarnaast kon u de kidnappers slechts in vage termen omschrijven als “een moslimgroep” (notities, p.*

13). Later sprak u dan weer over Oromo opstandelingen. Wanneer gevraagd werd welke groep u bedoelde, antwoordde u simpelweg "beiden" (notities, p. 18)."

De algemene stelling dat hij samenhangende verklaringen heeft afgelegd en benadrukt dat hij niet aanwezig was in Ethiopië ten tijde van de gebeurtenissen, kan dan ook geheel niet volstaan om afbreuk te doen aan voormelde concrete en pertinente motivering desbetreffend.

Waar verzoeker bevestigt dat er inderdaad 5 miljoen gevraagd werd voor de vrijlating van zijn familielid en dat hij het nodige heeft gedaan om dit geld bijeen te brengen door het land van zijn vader als onderpand te gebruiken en door geld dat hij ter beschikking had bijeen te brengen, herhaalt hij opnieuw slechts zijn verklaringen maar plaatst hiermee ook de volgende pertinente en concrete vaststellingen niet in een ander licht:

"De geloofwaardigheid van de kidnapping wordt echter vooral ondergraven door uw verklaringen over het losgeld. In september 2023 zou u de kidnappers vijf miljoen Ethiopische biir hebben betaald. Uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat in die maand 1 biir tussen 0,0167 euro en 0,0169 euro waard was. Volgens de wisselkoers van het moment betaalde u aldus tussen de 83.500 en 84.500 euro voor de vrijlating van uw zus. Het is geenszins aannemelijk dat de kidnappers zouden verwachten dat een gewone persoon een dermate grote geldsom zou kunnen neertellen. Daarmee geconfronteerd, stelde u een deel van het bedrag te hebben betaald met uw spaargeld en een ander deel te hebben geleend. Van uw eigen geld kon u 80.000 V.A.E. dirham (verder AED) verzamelen (notities, p. 18), wat volgens de wisselkoers van die moment tussen de 20.208 en 20.736 euro waard was. U zou aldus 1/4e van het bedrag zelf hebben betaald en 3/4e hebben geleend. Uw verklaringen hieromtrent kunnen echter moeilijk worden aangenomen. In de eerste plaats wou u uw lening van ruim 60.000 euro afbetalen door de verkoop van een **stuk grond dat uw vader u had geschonken**. Die grond was echter al in beslag genomen geweest door de federale overheid. Uw moeder was hiervan op de hoogte. Zij was ook de persoon die u informeerde over de ontvoering en het losgeldbedrag. Het is geenszins geloofwaardig dat in dit gesprek niets zou zijn gezegd geweest over de manier waarop jullie familie het losgeld zou betalen, en dat zo de grond van uw vader niet ter sprake zou zijn gekomen. Hiermee geconfronteerd stelde u dat uw moeder deze informatie voor zichzelf hield uit vrees dat u anders zou "verdwijnen of zelfmoord plegen omwille van het verlies van het land" (notities, p. 19). Deze redenering is allesbehalve doordacht of redelijk. Er kan niet worden aangenomen dat uw moeder u niet zou hebben ingelicht over de inbeslagname van de grond, aangezien u met de verkoop ervan het losgeld wou afbetalen. Ten tweede werd opgemerkt dat **uw verklaringen over de betaalwijze niet stroken met de korte tijdspanne waarin de feiten zich voordeden**. Zo verklaarde u een handelaar in Dubai 80.000 AED te hebben gegeven. Hij zou vervolgens de kidnappers 5 miljoen biir overhandigen "toen hij terugkeerde naar Ethiopië" (notities, p. 18). Eveneens volgens uw verklaringen zou u op éénzelfde dag het nieuws van de kidnapping hebben vernomen, het geld hebben verzameld, een tussenpersoon het geld hebben laten overhandigen aan de kidnappers in Ethiopië én uw zus hebben laten vrijlaten (notities, p. 13, 18). Het door u geschetst chronologisch verloop is niet aannemelijk."

Waar verzoeker aanvoert dat hij niet op de hoogte is van het feit dat het land van zijn vader als onderpand was genomen door de staat, aangezien hij niet in Ethiopië was en dit enkele maanden voor zijn terugkeer naar Ethiopië gebeurde, gaat hij eraan voorbij dat "In de eerste plaats wou u uw lening van ruim 60.000 euro afbetalen door de verkoop van een **stuk grond dat uw vader u had geschonken**. Die grond was echter al in beslag genomen geweest door de federale overheid. Uw moeder was hiervan op de hoogte. Zij was ook de persoon die u informeerde over de ontvoering en het losgeldbedrag. Het is geenszins geloofwaardig dat in dit gesprek niets zou zijn gezegd geweest over de manier waarop jullie familie het losgeld zou betalen, en dat zo de grond van uw vader niet ter sprake zou zijn gekomen. Hiermee geconfronteerd stelde u dat uw moeder deze informatie voor zichzelf hield uit vrees dat u anders zou "verdwijnen of zelfmoord plegen omwille van het verlies van het land" (notities, p. 19). Deze redenering is allesbehalve doordacht of redelijk. Er kan niet worden aangenomen dat uw moeder u niet zou hebben ingelicht over de inbeslagname van de grond, aangezien u met de verkoop ervan het losgeld wou afbetalen." (eigen onderlijning)

en dat "Bovendien was u op de hoogte van het feit dat de federale overheid stelselmatig beslag legt op gronden in de omgeving van Addis Abeba, die tot de Oromia regio behoren (notities, p. 19). Uw vertrouwdsheid met deze inbeslagnamepolitiek benadrukt nogmaals dat het niet aannemelijk is dat u uw moeder niets had gevraagd over de status van het stuk land."

Ook de Raad acht het in de door verzoeker geschetste omstandigheden niet aannemelijk dat hij niet op de hoogte werd gebracht van het feit dat het land van zijn vader als onderpand was genomen door de staat.

Wat betreft de bankafschriften benadrukt verzoeker dat een deel van het geld niet afkomstig was van zijn bankrekening, maar van geld dat hij in zijn appartement bewaarde. Dit is niet meer dan slechts een *post factum* bewering en valt niet geloofwaardig te noemen. Te meer verzoeker geen enkele verklaring biedt voor het feit waarom hij ongeveer 33 000 AED, hetgeen een aanzienlijk som geld is, cash in zijn appartement zou bewaren.

Met vervolgens enkel in het verzoekschrift te stellen dat hij wel degelijk Oromo is, dat hij altijd in die cultuur heeft geleefd en zich als zodanig beschouwd alsook dat hij de ambtenaren had verteld dat hij zich bij het leger zou voegen waardoor hij een zekere vrijheid had voor zijn vertrek, weerlegt noch verklaart hij de talrijke pertinente en concrete vaststellingen niet waaruit blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de context waarin de Ethiopische autoriteiten hem benaderden en verplichtten het leger te vervoegen: *“Voor de autoriteiten was uw etnische affiliatie van cruciaal belang. Ze vroegen immers meteen of u Oromo was, waarop u bevestigend antwoordde (notities, p. 11, 13, 19). Nochtans behoort u niet tot de Oromo, maar wel tot de Amhara etnie. De Ethiopische samenleving is patrilineair, waarbij de etnische groep van een persoon bepaald wordt door de afkomst van de vader (map ‘landeninformatie’ – stuk 2). Uw vader is geboren in de Amhara regio en behoort tot de Amhara etnie (verklaring DVZ, vragen 6e, 13A). U wenste ook uw persoonlijk onderhoud af te leggen in het Amhaars (verklaring betreffende procedure dd. 8 januari 2024, vraag 2a). Hiermee geconfronteerd, stelde u gehoord te hebben dat de etniciteit niet voortvloeit uit de familiebanden, maar wel uit de geboorteplaats (notities, p. 8). Dit wordt niet bevestigd door de informatie waarover het CGVS beschikt. Zodoende wordt de geloofwaardigheid van de aanleiding van de rekruteringspoging ondergraven door de vaststelling dat u tot de Amhara etnie behoort en de autoriteiten op zoek waren naar Oromo strijders om zich te wapenen tegen de Amhara groepering Fano (notities, p. 11). Bovendien was het gedrag van de politieagenten bedenkelijk en inconsistent. Enerzijds werden de dienstweigeraars meteen opgepakt en meegenomen. Sindsdien heeft niemand iets van hen vernomen (notities, p. 19). Degenen die het conscriptieakkoord wel ondertekenden kregen, anderzijds, nog tijd om afscheid te nemen van hun families en moesten zich pas drie weken later aanmelden (notities, p. 13). Het is onaannemelijk dat de agenten jullie zouden dwingen het leger te vervoegen, maar tegelijk nog voldoende tijd zouden geven om vluchtplannen te maken, of zoals u zelf zegt: “ik had nog veel dagen om na te denken en dingen te analyseren” (notities, p. 19). Zelfs toen u de agent vroeg om in tussentijd nog naar Addis Abeba te reizen omdat op de luchthaven een levering vanuit Dubai zou toekomen, ging hij akkoord zonder verdere informatie of bewijsstukken te vragen. Gevraagd waarom de agent u meteen op uw woord geloofde, stelde u dat u enkel over een paspoort beschikte en een “nieuw gezicht in de buurt” was (notities, p. 20). In verband met uw paspoort dient te worden opgemerkt dat daarin al een Schengenvisum kleefde, bestempeld door de Belgische ambassade in Abu Dhabi (visumstickernummer 050567744, afgeleverd op 25 november 2023). Het idee dat de politie u zou vertrouwen omdat u een onbekende persoon was, is evenmin aannemelijk noch logisch. Op het einde van het persoonlijk onderhoud werd u uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan de inconsistente en naïeve houding van de agenten (notities, p. 20). Er kan, tot slot, niet worden aangenomen dat u nog gezocht zou worden door de Ethiopische autoriteiten. Tijdens uw eerste interview stelde u: “via het internet had ik contact met mijn zus en zij vertelde dat de politie tweemaal naar huis was gekomen om mij te zoeken” (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Opmerkelijk genoeg verklaarde u bij uw tweede interview dat uw zus in december 2023 naar Debrezeyt was verhuisd en dat jullie geen contact meer hebben gehad sinds uw aankomst in België (notities, p. 11). U heeft niemand van uw familie kunnen contacteren aangezien uw gsm in Addis Abeba gestolen is geweest (notities, p. 12). Uit het verslag van de politie in Brussels Airport Zaventem blijkt nochtans dat u uw hotelreservatie toonde op uw smartphone (FEDPOL grensverslag dd. 19 december 2023, vraag 7, p. 2).”*

De door verzoeker beweerde vrijheid kan bijgevolg evenmin worden aangewend ter verschoning van de vaststellingen rond zijn legaal vertrek: *U kon probleemloos Ethiopië verlaten via de luchthaven, met uw eigen paspoort en Schengenvisum, terwijl uw naam ruim twee weken eerder was geregistreerd geweest als dienstplichtige soldaat bij het nationale leger (notities, p. 11). Bij confrontatie verwees u naar de zwakke Ethiopische grenscontrole en het feit dat u voor de overheid geen belangrijk persoon bent (notities, p. 20). Hiermee ondergraaft u zelf de ernst van uw vrees en de bijzonderheid van uw profiel. Daarnaast werd vastgesteld dat uw Schengenvisum werd afgeleverd op 24 november 2023, een tiental dagen vóór de rekruteringspoging van de Ethiopische strijdkrachten, de voornaamste reden waarvoor u internationale bescherming verzoekt.”*

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen, beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

In zoverre verzoeker aanvoert dat hij tot de Oromo etnie behoort en in gevolge hiervan een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet, gaat verzoeker voorbij aan de pertinente motivering in de bestreden beslissing waaruit blijkt dat verzoeker tot de Amhara etnie behoort.

Zo werd correct vastgesteld: *“Nochtans behoort u niet tot de Oromo, maar wel tot de Amhara etnie. De Ethiopische samenleving is patrilineair, waarbij de etnische groep van een persoon bepaald wordt door de afkomst van de vader (map ‘landeninformatie’ – stuk 2). Uw vader is geboren in de Amhara regio en behoort tot de Amhara etnie (verklaring DVZ, vragen 6e, 13A). U wenste ook uw persoonlijk onderhoud af te leggen in het Amhaars (verklaring betreffende procedure dd. 8 januari 2024, vraag 2a). Hiermee geconfronteerd, stelde u gehoord te hebben dat de etniciteit niet voortvloeit uit de familiebanden, maar wel uit de geboorteplaats (notities, p. 8). Dit wordt niet bevestigd door de informatie waarover het CGVS beschikt. Zodoende wordt de geloofwaardigheid van de aanleiding van de rekruteringspoging ondergraven door de vaststelling dat u tot de Amhara etnie behoort en de autoriteiten op zoek waren naar Oromo strijders om zich te wapenen tegen de Amhara groepering Fano (notities, p. 11).”* Verzoeker brengt geen concrete gegevens aan die hierop een ander licht werpen of hieraan enigszins afbreuk zouden kunnen doen.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit een ongeloofwaardig relaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing werd desbetreffend als volgt geoordeeld:

*“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de **subsidiaire beschermingsstatus** toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.*

*Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Ethiopië, dient in casu de veiligheidssituatie in **de regio Oromia** te worden beoordeeld. Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in de regio Oromia complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict-gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.*

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus “Ethiopië. De veiligheidssituatie in Oromia” van 15 februari 2022, (beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie_de_veiligheidssituatie_in_omoria_20220215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) en het rapport van Landinfo “Ethiopia. Armed conflict and political opposition in Oromia” van 24 februari 2023)

blijkt dat de Oromo-bevolking met meer dan 35 miljoen de grootste etnische groep is in Ethiopië en voornamelijk in de regio Oromia woont. De hervormingen die premier Abiy Ahmed – de eerste Oromo-leider van het land – doorvoert na april 2018 faciliteren de terugkeer van het OLF (Oromo Liberation Front). Sinds hun terugkeer naar Ethiopië genieten de leden van het OLF een sterke steun in Oromia. De 1.300 strijders worden evenwel niet geïntegreerd in het leger maar mengen zich onder de Oromo-bevolking en beginnen aanvallen tegen lokale functionarissen, leger en politie alsook de burgerbevolking, voornamelijk van Amhara-etnie. Eind 2018 zenden de autoriteiten eenheden van de ENDF (Ethiopian National Defense Forces) naar de vier zones van Wollega, een jaar later installeren ze in Wollega en Guji militaire commandoposten. De commandoposten voeren een de facto noodtoestand in met een avondklok, een verbod op bijeenkomsten en (arbitraire) detenties zonder eerlijk proces. Ondertussen neemt de druk op (vermeende) aanhangers van het OLA (Oromo Liberation Army) en het OLF toe. In de loop van 2019 ontstaat verdeeldheid tussen premier Abiy Ahmed en veel van zijn Oromo bondgenoten, zowel binnen als buiten de regerende partij. Abiy staat ook binnen de Oromo-bevolking onder druk. De spanningen lopen aan het einde van 2019 verder op tussen de autoriteiten en de Oromo-nationalisten, die beweren dat de premier hun strijd voor meer autonomie en democratie ondermijnt, ook al waren het vooral demonstranten in Oromia die hem aan de macht brachten. Ze vermoeden dat Abiy plannen heeft om de etnisch-federalistische grondwet van Ethiopië te hervormen en daarmee de autonomie van de regio in gevaar te brengen. Deze teleurstelling vergroot met de creatie van de PP (Prosperity Party) in december 2019. De OLF en OFC (Oromo Federalist Congress) boycotten de verkiezingen van juni 2021 vanwege de detentie van politieke leiders en leden van beide partijen, het sluiten van partijkantoren en andere onregelmatigheden. De beladen politieke situatie in Oromia is een belangrijke factor die bijdraagt aan het toenemende geweld in de regio. In de nasleep van de verkiezingen die de PP een overweldigende overwinning opleverde in Oromia neemt de opstand van het OLA in de regio verder toe. Terwijl het geweld tussen de Ethiopische autoriteiten en het OLA escaleert, zijn ook de etnische spanningen tussen de twee grootste gemeenschappen van Ethiopië, de Oromo en de Amhara, de afgelopen twee jaar toegenomen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in de regio Oromia een aantal zones zijn waar confrontaties plaatsvinden tussen de Ethiopische autoriteiten en het OLA, meer bepaald in West-Oromia (de zones, Oost-Wollega, West-Wollega, Kellem-Wolega en Bruno Bedele Horo Guduru), in Centraal-Oromia (de zones West-Shewa, Noord-Shewa, Oost-Shewa en Arsi) en in Zuid-Oromia (de zones Guji, Borana en Bali). Vanaf het voorjaar van 2022, toen de gevechten in de regio Tigray tijdelijk werden stopgezet, schaalden de autoriteiten hun operaties in de regio op met meer troepen en het gebruik van drones, nadat het OLA nieuwe strijders had gerekruteerd en nieuwe gebieden had bezet. De regeringsoperaties lijken nog verder te zijn opgeschaald na het vredesakkoord met het Tigray People's Liberation front (TPLF) in november 2022, vooral nadat het OLA de strategisch belangrijke stad Nekemte, met wegverbindingen naar Addis Abeba en de GERD-dam, had aangevallen in november 2022. Ook op de grens met de naburige regio Amhara is het geweld toegenomen.

Voor de periode van 1 januari tot 31 december 2021 registreert ACLED 286 incidenten en 1.924 dodelijke slachtoffers in Oromia. Daarvan beschouwt ACLED 153 incidenten als battles (1.233 dodelijke slachtoffers), 4 als explosions/remote violence (6 dodelijke slachtoffers) en 129 als violence against civilians (685 dodelijke slachtoffers). Het aantal dodelijke slachtoffers dat ACLED registreert omvat zowel burgerdoden als veiligheidspersoneel en militieleden. De dynamiek van het politieke geweld bestaat uit twee hoofdtypen van geweld, namelijk gewapende treffens tussen regeringstroepen enerzijds en het OLA en hun splintergroeperingen anderzijds, én geweld tegen burgers, gepleegd door het OLA (slachtpartijen en moorden) en door veiligheidstroepen van de regionale en federale staat, waaronder de Oromia Special Forces (moorden, standrechtelijke executies, arbitraire detentie, plunderen en het platbranden van eigendommen). Daarnaast is er ook sprake van botsingen tussen etnische Oromo- en Amhara-milities en gemeenschappen.

De regeringstroepen maken in toenemende mate gebruik van drones in de strijd tegen het OLA. Vanaf midden oktober 2022 werden de droneaanvallen opgevoerd, waarbij veel burgerslachtoffers vielen. In november 2022 vond een droneaanval plaats op een markt in de stad Bila (Oost-Wollega), waarbij 80 burgerslachtoffers vielen. Een andere droneaanval vond plaats tijdens een sluitingsceremonie voor nieuwe OLA rekruten in Chobi (West-Shewa) in oktober 2022, waarbij 60 doden vielen. Het OLA voert voornamelijk operaties uit op het platteland, met twee uitzonderingen: de bestorming van de stad Nekemte (Oost-Wollega) in november 2022 en de aanval op de gevangenis in de stad Bule Hora (West-Guji) in januari 2023.

IOM registreert in juni-juli 2021 4,17 miljoen ontheemden in Ethiopië. De organisatie noteert 497.267 IDP's in Oromia. Conflict is de belangrijkste reden van ontheemding in de regio. Het grootste aantal terugkerende IDP's in Ethiopië bevindt zich echter eveneens in de regio Oromia met een geschat totaal van 672.315 terugkerende IDP's (121.561 huishoudens).

*De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in de regio Oromia complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. **Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Oromia actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.***

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Oromia in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar de regio Oromia een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Oromia (notities, p. 21). Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

Uit de informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat er actueel in de regio Oromia geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, 1 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een daglicht stellen.

Verzoeker toont evenmin persoonlijke omstandigheden aan die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen. In de bestreden beslissing wordt terdege gesteld dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal niet beschikt over elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in de regio Oromia.

Deze bevindingen vinden steun in het administratief dossier. Voor zover verzoeker desbetreffend naar zijn Oromo etnie verwijst, verwijst naar de Raad naar wat hierover hoger reeds werd gesteld. Er kan gelet op verzoekers verklaringen niet worden aangenomen dat hij tot de Oromo etnie behoort.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Waar in het verzoekschrift naar rechtspraak van de Raad wordt verwezen waarin aan het Hof van Justitie van de Europese Unie prejudiciële vragen worden gesteld en verzoeker meent dat op grond hiervan de bestreden beslissing moet worden vernietigd, wijst de Raad erop dat het stellen van een prejudiciële vraag in het kader van een ander beroep dat bij de Raad werd ingediend geen schorsende werking heeft, waardoor de loutere vraagstelling aan het voormelde Hof te dezen niet tot vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden.

Wat betreft de aanvullende nota waarin verwezen wordt naar de publicatie in het Belgisch Staatsblad op 6 maart 2024 van zoals gesteld in de aanvullende nota "het KB van 6 februari 2024 houdende de aanhouding in het Rijk van een plaats die gelijkgesteld wordt met de plaats zoals bedoeld in artikel 74/5, § 1 van de Vreemdelingenwet en tot opheffing van het KB van 17 februari 2012 tot bepaling van een

plaats als bedoeld in artikel 74/8 , § 2 van de Vreemdelingenwet", ziet de Raad niet in op welke wijze dit in onderhavig dossier relevant kan zijn, gezien het KB pas in werking treedt op de dag van de publicatie in het Belgisch Staatsblad zijnde 6 maart 2024 en aldus ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing niet van toepassing was.

Ter terechtzitting komt de verwerende partij niet verder dan de stelling dat deze informatie voor de volledigheid werd neergelegd, hetgeen niet volstaat teneinde de relevantie ter zake aan te tonen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht maart tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF